

ligt, at De Konservative er med på det. Men selvfølgelig er det skuffende, at når det er et forslag på et område, hvor hr. Christian H. Hansen er ordfører, er Dansk Folkeparti også med på det.

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Først vil jeg gerne sige tak til ordførerne fra partierne for de bemærkninger, der er givet til regeringens forslag her i dag. Vi er jo ikke enige om det hele, og det havde jeg nu heller ikke forventet på baggrund af de debatter, vi har haft indtil i dag, men jeg håber, at lovforslaget kan danne grundlag for en konstruktiv diskussion, så vi kan få en så bred tilslutning til forslaget som muligt.

Blandt de ændringer af landbrugsloven, der lægges op til med forslaget, vil jeg først nævne bestemmelsen, der ligestiller lejere på landejendomme med landets øvrige lejere. Vi har jo allerede taget hul på diskussionen om spørgsmålet i forbindelse med tidligere lovforslag.

Med regeringens forslag ophæves bestemmelsen om, at lejerens kan opsiges med 6 måneders varsel, når boligen ønskes anvendt som bolig for personer, der er beskæftigede på bedriften. Hermed sikres det, at lejere i sådanne boliger ligestilles med lejere i andet byggeri. Bestemmelsen om, at lejere kan opsiges, når boligen ønskes anvendt til opfyldelse af bopælskravet ved erhvervelse af ejendommen, foreslås derimod opretholdt uændret.

Kl. 17.20

Fra juridisk side har der været udtrykt bekymring for, om en ændring af bestemmelsen på dette punkt kunne opfattes som en svækkelse af bopælspligten til skade for den sag om bopælspligtens forenelighed med EU-traktatens bestemmelse om investeringsfrihed og kapitalens frie bevægelighed, der i øjeblikket verserer ved EF-Domstolen. Denne tilkendegivelse mener jeg ikke vi kan sidde overhørig, og da der ifølge lejeloven endvidere gælder en frist på 1 år, hvis udlejer selv skal anvende det udlejede til bolig, betyder opretholdelsen i realiteten, at det er opsigelsesfristens længde på 6 måneder i landbrugsloven, der adskiller sig fra den tilsvarende bestemmelse i lejeloven.

Regeringen ønsker endvidere at gøre det lettere for landmændene at udvide deres husdyrproduktion. Med den hastige strukturudvikling inden for både svineproduktion og ikke mindst kvægbrug er der flere og flere landmænd, der må se deres videre vækstmuligheder begrænset

af det nuværende loft på 750 dyreenheder pr. bedrift. Lad mig i den forbindelse lige nævne, at jeg har undret mig lidt over den diskussion om 750 dyreenheder, der har kørt herinde de sidste par år. De 750 dyreenheder blev jo fastsat tilbage i 1999, og så kunne man jo sagtens sige, at det ville være godt med et serviceeftersyn, når der er gået 7 år. Det er kun for lige at sætte det på plads.

På sigt ville det forringe rentabiliteten, hvis vi fastholdt de 750 dyreenheder pr. bedrift for den animalske produktion i Danmark. Det ville samtidig skade erhvervets konkurrenceevne, og det er baggrunden for bestemmelsen om, at det skal være muligt at udvide husdyrproduktionen på en bedrift til maksimalt 950 dyreenheder. Der er imidlertid knyttet en række betingelser til en sådan udvidelse. For det første skal landmanden udarbejde en handlingsplan for dyrevelfærd og miljø, der skal godkendes af myndighederne, som også hr. Christian H. Hansen var inde på, og i dyrevelfærdsdelen vil der bl.a. blive stillet krav til boksstørrelser, sygestier, halmtildeling, anvendelse af farebokse og dyrlægetilsyn.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at man somme tider godt kan blive lidt overrasket. Jeg har ved andre lejligheder lyttet til, hvad visse ordførere har sagt om deres interesse for dyrevelfærd, men nu må det ikke gerne gå alt for glat med dette lovforslag, selv om det netop indeholder elementer, man selv har efterspurgt tidligere – ja, man er næsten villig til at sige, at man ikke kan gå ind for forslaget, selv om man kan få nogle af sine ønsker opfyldt. Jeg synes, det er lidt overraskende, for jeg ved, at i hvert fald nogle har brugt megen tid på netop at fremhæve disse synspunkter, men når de endelig bliver forhandlet på plads, synes jeg, det nærmest lyder sådan, at hvis man ikke selv har forhandlet det på plads, synes man ikke, det er godt nok, og det synes jeg er lidt ærgerligt.

Forslaget styrker i hvert fald dyrevelfærden i de danske besætninger yderligere, fordi miljødelen skal indeholde en beskrivelse af de tiltag, landmanden agter at tage for at sikre en miljøvenlig drift. Også her er jeg lidt overrasket, for i det ene øjeblik hører jeg den indvending, at alt for mange bedrifter vil stige fra 750 til 950 dyreenheder, men samtidig siger man, at det ikke vil komme til at betyde noget for miljøet, til trods for at man lige har sagt: Det er rigtigt, at en af betingelserne for at komme med er, at det skal blive bedre for miljøet. Jeg tror, man skal prøve at se, om man kan holde en stringent linje, for el-